Messianité de Esaïe 53

Rabbi Mosheh Kohen Ibn Crispin: This rabbi described those who interpret Isaiah 53 as referring to Israel as those: "having forsaken the knowledge of our Teachers, and inclined after the "stubbornness of their own hearts," and of their own opinion, I am pleased to interpret it, in accordance with the teaching of our Rabbis, of the King Messiah...This prophecy was delivered by Isaiah at the divine command for the purpose of making known to us something about the nature of the future Messiah, who is to come and deliver Israel, and his life from the day when he arrives at discretion until his advent as a redeemer, in order that if anyone should arise claiming to be himself the Messiah, we may reflect, and look to see whether we can observe in him any resemblance to the traits described here; if there is any such resemblance, then we may believe that he is the Messiah our righteousness; but if not, we cannot do so." (From his commentary on Isaiah, quoted in The Fifty-third Chapter of Isaiah According to the Jewish Interpreters, Ktav Publishing House, 1969, Volume 2, pages 99-114.)

Sanhédrin 98b v' Le Talmud de William Davidson

Yohanan dit: Il a été créé en vertu du mérite du Messie.

A propos du Messie, la Guemara demande: Quel est son nom? École de Rabbi Sheila dit: Shiloh est son nom, comme il est dit: "Jusqu'à quand Silo viendra "(Genèse 49:10). L'école du Rabbin Yannai dit: Yinnon est son nom, comme il est dit: "Que son nom dure pour toujours; que son nom continue [yinnon] aussi longtemps que le soleil; et que les hommes bénissez-vous par lui " (Psaumes 72:17). L'école de Rabbi Hanina dit: Hanina est son nom, comme il est dit: "Car je ne te montrerai pas faveur [hanina] " (Jérémie 16:13). Et certains disent que Menahem ben. Hizkiyya est son nom, comme il est dit: "Parce que le consolateur [menahem] qui devrait soulager mon âme est loin de moi" (Lamentations 1:16). Et les rabbins disent: Le lépreux de la maison de Rabbi Yehuda HaNasi est son nom, comme il est dit: "En effet, notre les maladies qu'il a supportées et nos douleurs qu'll a endurées; pourfant, nous avons estimé.

blessé, frappé par Dieu et affligé" (Ésaïe 53:4). Rav

Le Talmud et le Zohar disent pareillement :

" Quel est le nom du Messie? ... Les Rabbins disent: son nom est le savant battu, comme il est écrit (Isaïe 53:5): Mais il a porté nos maladies, et il a chargé nos douleurs; et nous avons estimé qu'étant frappé, il était battu d'Elohim, et affligé " (משיח מה שמו (...) רבנן אמרי חיוורא דבי רבי שמו (...) רבנן אמרי חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו שנאמר (ישעיהו נג) אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ומעונה (Talmud de Babylone Sanhédrin 98b)

" Il y a un sanctuaire appelée "sanctuaire des souffrants" dans le jardin d'Eden. Quand le Messie v entre, il appelle toutes les souffrances, les douleurs et les maladies d'Israël pour qu'elles tombent sur lui, et elles tombent sur lui. Et s'il n'avait pas allégé Israël de leurs souffrances, et ne les a pas prises sur lui, personne n'aurait pu endurer les douleurs d'Israël causées par leur transgression de la Torah, il est ainsi écrit: "Il a porté nos maladies etc." (Isaïe 53:5), comme Rabbi Eliezer en terre d'Israël. Car il n'existe aucune mesure aux souffrances qui viennent sur l'homme tous les jours, et elles sont toutes venues dans le monde quand la Torah a été donnée. Quand Israël était en terre sainte, les rituels et les sacrifices qu'ils accomplissaient enlevaient toutes ces maladies du monde, maintenant, c'est le Messie qui les enlève des fils du monde, jusqu'à ce que l'homme quitte ce monde et reçoit ses punitions, comme il est dit: si ses fautes deviennent plus nombreuses, on l'emmène dans le Guéhinom, au niveau le plus bas et il y reçoit plusieurs punitions à cause de la souillure qui est sur son âme. Et ils allument un feu plus grand pour nettoyer cette souillure. Les Anges de la destruction utilisent pour cela des bâtons de feu pour nettoyer cette souillure. Malheur à l'âme qui reçoit ces punitions! Heureux sont ceux qui gardent les préceptes de la Torah! " (בגנתא דעדן אית היכלא חדא דאקרי היכלא דבני מרעין, כדין משיח עאל בההוא היכלא, וקארי לכל מרעין וכל כאביו, כל יסוריהון דישראל, דייתון עליה, וכלהו אתיין עליה, ואלמלא דאיהו אקיל מעלייהו דישראל ונטיל עליה, לא הוי בר נש דיכיל למסבל יסוריהון דישראל על עונשי דאורייתא, הדא הוא דכתיב אכן חליינו הוא נשא וגו', כגוונא דא רבי אלעזר בארעא. בגין דלית חושבנא לאינון יסורין דקיימין עליה דבר נש בכל יומא, על עונשי דאורייתא, וכלהו נחתו לעלמא בשעתא דאתייהיבת אורייתא. וכד הוו ישראל בארעא קדישא, באינון פולחנין וקרבנין דהוו עבדי, הוו מסלקין כל אינון מרעין ויסורין מעלמא, השתא משיח מסלק לון מבני עלמא, עד דנפיק בר נש מהאי עלמא, ומקבל עונשיה כמה דאתמר. כד אינון חובין יתיר, דעיילין לון לגו בגו גיהנם באינון מדורין תתאין אחרנין ומקבלין עונשא סגי, מסגיאות זוהמא די בנשמתא, כדין אדליקו נורא יתיר למיכל ההוא זוהמא ווי לההיא נשמתא דסבלת ההוא עונשא, ועל דא אינון מלאכי חבלה דבגיהנם מטרדין לון בחוטרין דאשא לנערא ההוא זוהמא, ווי לנשמתא דסבלת ההוא עונשא , זכאין אינון (דנטרי פקודי אורייתא) (Zohar 2:212a)